

64-72-69/1
16.11.2020

В І Д Г У К

офіційного опонента Чорної Вікторії Григорівни, доктора юридичних наук, доцента на дисертаційне дослідження Русанюк Уляни Ярославівни «Профілактика адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління», представленій на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю – 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Зміст дисертаційного дослідження У.Я. Русанюк спрямований на вирішення важливого наукового завдання щодо комплексного аналізу концептуальних питань профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, з'ясування проблем реалізації адміністративно-правових заходів профілактики таких проступків та шляхів їхнього подолання.

Актуальність теми дослідження та її зв'язок з науковими програмами, планами, темами.

Політичні та соціально-економічні зміни в країні, оптимізації управлінських процедур, розширення сфер публічно-сервісної діяльності держави, електронного врядування зумовлюють потребу перегляду правового забезпечення функціонування посадових осіб органів публічного управління, які безпосередньо втілюють нові ідеали публічно-сервісної держави. Зараз як ніколи їх діяльність повинна бути відкритою та прозорою, а держава повинна сформувати систему ефективного та оперативного реагування на інформацію про деліктні прояви у їхній роботі. Саме за умов якісної трансформації публічно-правових інституцій з розширенням сфер публічно-сервісної діяльності виникла потреба наукового осмислення наявних правових інститутів, особливо тих, які відіграють важливу роль в підтримці дисципліни і законності в процесі здійснення публічного управління. Серед таких є профілактика адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Протиправна діяльність посадових осіб органів публічного управління породжується різними чинниками, формується за різних умов, саме тому надзвичайно важливим є ідентифікація причин та умов, які сприяють формуванню деліктних проявів, адекватна реакція держави на таку діяльність з метою її попередження та припинення, формування і реалізація правових, організаційних, методологічно-інформаційних, технічних, соціальних, соціально-психологічних та інших заходів щодо її корекції.

Все це засвідчує, що вибір здобувачем теми дисертаційного дослідження є цілком доречним і виправданим, а обрана У. Я. Русанюк тема дисертаційного дослідження є актуальною та гострою, заслуговує на особливу увагу представників сучасної адміністративно-правової науки.

Про актуальність теми дисертації У. Я. Русанюк свідчить також її відповідність положенням Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», затвердженої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015,

Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, затвердженої Законом України від 18 березня 2004 р. № 1629-IV, Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016-2020 рр., схвалених Національною академією правових наук України 03 березня 2016 р., Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016-2020 рр., затверджених Національною академією правових наук України 03 березня 2016 р., наукового напрямку Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка»: «Правові, психологічні та інформаційні проблеми розвитку державності в Україні», затвердженого Вченою радою Національного університету «Львівська політехніка» від 24 червня 2014 р. (протокол № 5).

Актуальність теми дисертаційного дослідження зумовлена науково-теоретичним і практичним значенням профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління у контексті трансформації правових засад організації функціонування системи органів публічного управління в Україні, в умовах посилення професійності та «прозорості» діяльності посадових осіб органів публічного управління. Автором ставляться і послідовно вирішуються складні завдання щодо формування наукознавчої основи і методології дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління; здійснення класифікації адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління; формування дефініції та виокремлення особливостей профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, проведення системно-структурної характеристики профілактики цих правопорушень, з'ясування особливостей правового забезпечення системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління, класифікації суб'єктів системи профілактики цих деліктів, заходів їх профілактики.

Наукова робота У.Я. Русанюк також спрямована на поглиблення наукового дослідження проблем профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, пошук шляхи удосконалення адміністративно-правових заходів профілактики цих деліктів, орієнтирів потрібних реформ та удосконалення чинного законодавства у цій сфері.

Зазначена проблематика дисертаційного дослідження в окремих аспектах досліджувалася вітчизняними та іноземними вченими, однак не розглядалась як системне явище. За таких умов дисертаційна робота У.Я. Русанюк є, безумовно, актуальною та корисною для науки адміністративного права науковою працею.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації визначається значним обсягом джерельної, емпіричної бази, продуманою структурою дисертаційного дослідження, комплексністю аналізу наявних наукових позицій щодо профілактики адміністративних правопорушень посадових

осіб органів публічного управління, використанням широкого методологічного інструментарію. Методологію дослідження профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління представлено за допомогою деталізації специфіки застосування у дослідженні загальнофілософських, загальнонаукових, спеціально-правових методів наукового пізнання. У роботі застосовано потенціал та ідеї таких філософських теорій, як феноменологія, аксіологія, антропологія, синергетика.

Для обґрунтування наукових положень і висновків У. Я. Русанюк використала значний обсяг чинного законодавства, практики його застосування, емпіричних даних, здійснила ґрунтовний науковий аналіз праць з історії, психології, права вітчизняних та зарубіжних учених. Емпіричну базу дослідження становлять результати анкетування 210 осіб (70 – з Львівської, 70 – з Кіровоградської, 70 – з Київської областей) та 90 посадових осіб органів публічного управління (30 – з Львівської, 30 – з Кіровоградської, 30 – з Київської областей). Дисертаційна робота виконана, спираючись на рішення органів публічного управління, статистичні дані притягнення посадових осіб до адміністративної відповідальності за адміністративні правопорушення протягом 2016-2019 рр.

Задля досягнення вищого ступеня обґрунтованості отриманих результатів автором системно досліджено наукову літературу щодо історичної ретроспективи формування правового забезпечення профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління, соціальної структури суспільства та її впливу на окремих осіб, соціально-економічної та іншої зумовленості вчинення деліктів, розуміння неправових чинників вчинення деліктів, психологічних причин вчинення правопорушень. Важливе значення мають праці, в яких здійснено загальний аналіз питань профілактики адміністративних правопорушень або досліджується специфіка профілактики окремих видів адміністративних деліктів, наприклад в сфері власності та інтелектуальної власності, економічній сфері, митній сфері, сфері незаконного обігу наркотиків, інших заборонених речовин.

Зважаючи на дослідження такого значного обсягу наукових літературних джерел, емпіричній базі У.Я. Русанюк вдалося вирішити низку наукових проблем щодо профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, здійснити дефініювання визначальних адміністративно-правових категорій у цій сфері, відобразити теоретичний та практичний контекст досліджуваних проблем.

Комплексність дисертаційного дослідження У.Я. Русанюк проявляється у намаганні працювати на різних рівнях наукового пізнання: від теоретичного дослідження до розробки практичних рекомендацій щодо удосконалення адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Змісту роботи притаманна методична і концептуальна цілісність, гармонійність наукового викладу, вдале формулювання висновків.

Науковим результатом проведеного дослідження стало розроблення

концептуальних положень, які вирізняються науковою новизною, мають суттєве теоретичне і практичне значення для розвитку адміністративного права, сприятимуть удосконаленню профілактики деліктів. Задля розширення повноважень громадських рад у профілактиці правопорушень посадових осіб органів публічного управління розроблено проект змін до Типового положення про громадську раду при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі державній адміністрації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2019 р. № 353.

Комплексності дослідженню та наукової новизни додає представлення пропозицій щодо розроблення комплексних програм профілактики правопорушень серед посадових осіб, забезпечення правопорядку та протидії корупції в системі публічної служби, створення єдиного нормативно-правового акта, який би визначав загальні засади профілактики адміністративних правопорушень, чітко окреслював правову основу протидії деліктам у системі публічного управління.

Комплексність та обґрунтованість наукових положень дисертаційної роботи засвідчена системним представленням наукознавчої основи дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, яка становить комплексне поєднання результатів наукових досліджень, концепцій, підходів, наукової інтерпретації ключових термінів та знань про їх історичне становлення, трансформаційні перетворення, знань про історичну зумовленість прийняття правових норм та їхню змістовну зміну, системно-структурної характеристики профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, її складових елементів, правових засад організації та реалізації заходів профілактики таких проступків. Окремо запропоновано авторський підхід до визначення шляхів удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Структура дисертаційної роботи є оптимальною, включає перелік умовних позначень, вступ, три розділи, які включають дев'ять підрозділів, висновки, список використаних джерел та додатки.

Цілісність дослідження забезпечується належним підходом до структурування матеріалу дисертаційного дослідження, яке є досить логічним і таким, що відповідає меті та завданням наукової роботи.

У вступі до роботи обґрунтовано актуальність теми дисертації; висвітлено зв'язок роботи з науковими програмами, планами і темами, визначено мету, завдання роботи, об'єкт, предмет та інші загальні характеристики роботи.

На початку роботи, у першому розділі, У.Я. Русанюк представила наукознавчу основу і методологію дослідження профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами

органів публічного управління, види таких правопорушень та визначила поняття та особливості профілактики таких деліктів.

Зміст другого розділу дисертації присвячено системно-структурній характеристиці профілактики правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, в ньому відображено специфіку правового забезпечення системи профілактики таких адміністративних деліктів, правові ознаки та класифікацію суб'єктів системи профілактики цих адміністративних проступків. Акцентовано на різноманітті суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління та здійснено їхню класифікацію за низкою критеріїв: структурою суб'єктів профілактики, компетенцією щодо здійснення профілактики таких деліктів, рівнями профілактичного впливу. Деталізовано правові засади організації та реалізації Національним агентством з питань запобігання корупції, Управлінням з питань запобігання корупції та проведення люстрації Національної поліції України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, так званими, управліннями внутрішньої безпеки, управліннями кадрів, департаментами кадрового забезпечення та роботи з персоналом, керівниками та начальниками структурних підрозділів органів публічного управління адміністративно-правових заходів профілактики проступків посадових осіб органів публічного управління.

Третій розділ дисертаційної роботи У.Я. Русанюк містить ґрунтовний аналіз особливостей організації та реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління. У ньому представлено класифікацію заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, визначено правові засади організації та реалізації заходів профілактики таких проступків. Окремо запропоновано авторський підхід до визначення шляхів удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління. Авторкою слушно наполягається на потребі диференціювати шляхи підвищення ефективності реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління на організаційні, методологічно-інформаційні, технічні та правові.

Заслуговують схвалення і всілякої підтримки обґрунтовані автором положення щодо необхідності розробки системних нормативно-правових актів щодо профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління в Україні, залучення громадськості до цього процесу.

Переконливою є точка зору здобувача про те, що удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління є цілеспрямованим, здійснюваним на безперервній основі процесом пошуку способів покращення результативності діяльності щодо усунення чинників, які детермінують протиправну діяльність посадових осіб органів публічного управління, якості виявлення причин та умов вчинення таких адміністративних правопорушень,

запобігання правопорушенням у цій сфері. Удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління передбачає проведення системної роботи як щодо впровадження людиноцентристських перетворень в системі органів публічного управління, зміни підходів до процесу управлінської діяльності загалом, так і безпосередньої розробки стратегічних напрямів розвитку суб'єктів профілактики деліктів в системі публічного управління, їх мережі, порядку реалізації заходів профілактичного впливу щодо правопорушень посадових осіб, громадського контролю за ефективністю діяльності посадових осіб, структури професійної підготовки як державних службовців органів публічного управління, так і суб'єктів, які реалізують профілактику службових деліктів, потенціалу вищих закладів освіти, які здійснюють підготовку відповідних кадрів, покращання координаційної, інформаційної, технічної складової профілактичної діяльності щодо правопорушень органів публічного управління тощо.

Слід відзначити компетентність автора щодо основних аспектів досліджуваної проблеми, її глибоке вивчення, вміння аналізувати та інтерпретувати джерела. Зі знанням наукових проблем профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, дисертантом було сформульовані цікаві висновки, які не повторюють відомі в науці на сьогоднішній день положення. Висновки, представлені дисертантом у роботі, є об'ємними, логічними, такими, що відображають опрацьований теоретичний та практичний матеріал, проаналізовані наукові праці щодо профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління в Україні.

Структура дисертаційної роботи, обрана з урахуванням теоретичних та практичних аспектів проблеми, сприяла належному висвітленню предмету дисертаційної роботи, забезпечила обґрунтованість основних положень роботи, засвідчила наукову та практичну значущість дисертації, високий рівень отриманих у процесі дослідження результатів, вміння належним чином аргументувати обрану наукову позицію.

Достовірність та новизна висновків та рекомендацій.

Достовірність положень дисертації забезпечена обраним методологічним інструментарієм, широким представленням історіографічної основи роботи, належним рівнем наукового аналізу проблеми удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління.

Достовірності наукових положень, висновків та рекомендацій забезпечена завдяки формуванню логічно вивіреної структури роботи, емпіричної основи, аналізу статистичних даних та результатів проведеного автором опитування за змістом дисертації.

Дисертаційному дослідженню притаманний належний ступінь наукової новизни. Наукова новизна притаманна усім розділам дисертації У.Я. Русанюк.

Вирішення багатьох проблемних питань, наявних у досліджуваній сфері, автором задекларовано вперше. Висновки і положення, що

виносяться на захист, є особистим здобутком дисертанта та характеризуються необхідним рівнем наукової новизни, якою пронизано усю дисертаційну роботу. Зміст розділів дисертації викладено з проведенням відповідного аналізу зібраного і представленого матеріалу.

Зокрема, нею запропоновано авторський підхід до визначення поняття профілактики адміністративних правопорушень посадовими особами органів публічного управління та особливості цієї профілактики, здійснення класифікації суб'єктів системи профілактики адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління.

В аспекті наукової новизни слід відзначити розроблені У.Я. Русанюк шляхи удосконалення адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління, які можна диференціювати як організаційні, методологічно-інформаційні, технічні та правові; надано їхню характеристику. Науковою новизною відзначаються пропозиції щодо внесення змін до чинного законодавства.

Незважаючи на досить високу кількість положень рецензованої дисертації, що містять наукову новизну, автор використовує наукові здобутки минулого, творчо використовує ці надбання в якості теоретичної та історіографічної складових наукознавчої основи дисертаційного дослідження.

Доведення багатьох теоретичних розробок і пропозицій у статус проектів нормативно-правових актів, позитивні відгуки щодо впровадження результатів дисертаційного дослідження є важливим доказом їх достовірності та наукової новизни.

Автор пропонує внести ряд змін до Типового положення про громадську раду при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі державній адміністрації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2019 р. № 353, наполягає на потребі формування Комплексних програм профілактики правопорушень серед посадових осіб, забезпечення правопорядку та протидії корупції в системі публічної служби.

Дана дисертація виконана з урахуванням змін правового, економічного та політичного характеру, у контексті трансформації правових засад організації функціонування системи органів публічного управління в Україні, в умовах посилення професійності та «прозорості» діяльності посадових осіб органів публічного управління.

Заслуговує схвалення та вирізняється новизною твердження автора, що законодавцю слід розглянути можливість створення уніфікованих для різних напрямів функціонування органів публічного управління підрозділів, що, з одного боку, здійснюють заходи щодо подолання психологічних проблем професійної деградації посадових осіб, формування негативного ставлення колективу до корупційних проявів та антикорупційної стійкості як системної властивості особи, яка полягає у здатності протистояти корупційному тиску (сукупності соціальних і психологічних засобів впливу на посадову особу, які

зумовлюють ситуації вибору між корупційною поведінкою та відмовою від неї), здійснення психологічного супроводу працівників, які працюють з великою кількістю громадян, а з іншого, – розробляють та проводять заходи щодо запобігання правопорушенням, пов'язаним з виконанням посадових обов'язків, здійснюють контроль за їх виконанням, надають іншим підрозділам органів виконавчої влади, інших інституцій та працівникам допомогу в попередженні та припиненні таких деліктів, виявляють факти вчинення посадових проступків, інформують керівника та юрисдикційні органи про наявні факти адміністративно- та кримінально-караних деліктів посадових осіб (с. 159).

Теоретичне та практичне значення одержаних результатів дослідження полягає в тому, що внаслідок проведення наукової роботи дисертанткою представлено теоретико-методологічні основи профілактики адміністративних правопорушень, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління, сформульовано низку теоретичних положень, зокрема таких правових категорій: «профілактика правопорушень», «попередження правопорушень», «запобігання вчиненню правопорушень», «протидія деліктам»; «адміністративні правопорушення, які вчиняються посадовими особами органів публічного управління», «публічне управління», «органи публічного управління», «органи публічної адміністрації», «посадова особа», «профілактика адміністративних проступків посадових осіб органів публічного управління», здійснено теоретичне обґрунтування, теоретико-правова характеристика заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління, правових ознак та різновидів суб'єктів системи профілактики цих деліктів. Про практичну спрямованість результатів дослідження свідчить пропозиція У.Я. Русанюк щодо прийняття нормативно-правових актів, зокрема змін до Типового положення про громадську раду при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі державній адміністрації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2019 р. № 353, формування Комплексних програм профілактики правопорушень серед посадових осіб, забезпечення правопорядку та протидії корупції в системі публічної служби, внесення інших змін до чинного законодавства.

З позицій теоретичної цінності слід відзначити здійснене дисертантом теоретичне осмислення поняття та основних ознак суб'єктів системи профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління (с. 114).

Прикладна цінність та можливість провадження наукових здобутків дисертанта засвідчується наявністю актів впровадження результатів дисертаційного дослідження, зокрема, у науково-дослідній сфері – для поглиблення наукових досліджень питань профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління (акт

впровадження Львівського інституту ПрАТ «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом» від 18 червня 2020 р.); правотворчій сфері – для удосконалення законодавства у сфері профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління; практичній діяльності – для підвищення ефективності діяльності суб'єктів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління (довідка Кам'янка-Бузького районного суду Львівської області від 17 червня 2020 р. № 7/578/2020); навчальному процесі – під час підготовки навчально-методичної літератури та для вдосконалення викладання навчальних дисциплін: «Адміністративне право», «Адміністративний процес» (акт про впровадження результатів дисертаційного дослідження в освітній процес Львівського державного університету внутрішніх справ від 30 червня 2020 р. № 26; довідка про використання в навчальному процесі Національного університету «Львівська політехніка» результатів дисертаційного дослідження від 04 червня 2020 р. № 67-01-859).

Апробація результатів дослідження.

Основні наукові результати дисертації представлено у 11 наукових публікаціях, серед них шість статей (п'ять опубліковані у фахових наукових виданнях України, одна – в іноземному науковому періодичному виданні) і п'ять публікацій, які додатково відображають наукові результати дисертації, у збірниках тез доповідей на науково-практичних конференціях та наукових заходах.

Водночас, наголошуючи на теоретичній та практичній цінності дисертаційного дослідження У.Я. Русанюк, позитивно оцінюючи її загалом, слід наголосити на наявності окремих положень, що носять дискусійний характер та потребують детальнішого обґрунтування.

1) Видається недостатньо дослідженим дисертантом іноземний досвід профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління. Ширше представлення в роботі заходів профілактики та прикладів нормативно-правового регулювання досліджуваної сфери в зарубіжних країнах могли би стати запорукою кращого обґрунтування висновків за результатами дисертаційного дослідження.

2) Зазначаючи в роботі, що досягнення результативності організації та реалізації профілактичної діяльності можливе лише за умови відмови від успадкованих з радянських часів засад роботи державних службовців, укорінення публічно-сервісних механізмів функціонування більшості органів публічного управління (с. 164-165), дисертантка не деталізувала основні напрями організаційної трансформації органів публічного управління, які слугуватимуть зменшенню адміністративних деліктів серед посадових осіб цих органів.

3) Потребує пояснення позиція дисертантки, що організація та реалізація заходів профілактики адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління повинна здійснюватися на засадах уніфікації

та автоматизації виявлення деліктних проявів (с. 136). Ці положення потребують окремої деталізації та аргументування.

4) Зі змісту роботи незрозумілим є твердження авторки, що система суб'єктів профілактичної діяльності є «широкою, представленою органами різного функціонального спектру дії» (с. 132). Чому органи, які здійснюють профілактичний вплив щодо правопорушень у сфері публічного управління становлять систему? Чи можна, зважаючи на їхніх різноплановість завдань і функцій, говорити про систему?

5) В роботі дисертанту слід було б пояснити твердження, що процес удосконалення реалізації адміністративно-правових заходів профілактики правопорушень посадових осіб органів публічного управління передбачає проведення системної роботи щодо впровадження людиноцентристських перетворень в системі органів публічного управління (с. 165-166). Такі твердження є загальними, декларативними, їх практичний зміст потребує обґрунтування.

Проте, зазначені зауваження не зменшують науково-теоретичної і прикладної цінності роботи загалом і не відображаються на загальній позитивній оцінці дисертації.

Висновок щодо відповідності дисертації встановленим вимогам МОН України. Автореферат дисертації відповідає її змісту та відображає основні положення і результати дослідження. Загалом завдання, визначні задля реалізації дисертаційного дослідження повністю вирішені та мета дослідження досягнута. Дисертація та автореферат відповідають обов'язковим вимогам.

Дисертація Русанюк Уляни Ярославівни на тему «Профілактика адміністративних правопорушень посадових осіб органів публічного управління» за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю та достовірністю, науковою та практичною значущістю отриманих результатів, повнотою їх викладення в опублікованих дисертантом наукових працях, зважаючи на її оформлення, відповідає вимогам, які пред'являються до дисертаційних досліджень, та Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567, а його автор – Русанюк Уляна Ярославівна заслуговує присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

ОФІЦІЙНИЙ ОПОНЕНТ:

Професор кафедри конституційного, адміністративного та кримінального права
Державного вищого навчального закладу
«Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»,
доктор юридичних наук, доцент

Чорна В.Г.
СВІДЧУЮ

...відділу-кадрів
...національний заклад
...національний економічний
...імені Вадима Гетьмана"
Чорна В.Г.
10 листопада 2013

В. Г. Чорна